

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2009. február 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gebr. Weber GmbH kontra Jürgen Wittmer

(C-65/09. sz. ügy)

(2009/C 90/26)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Gebr. Weber GmbH

Alperes: Jürgen Wittmer

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (3) bekezdésének első és második albekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti törvényi szabályozás, amely szerint, ha az átadott fogyasztási cikk nem felel meg a szerződésnek, akkor az eladó akkor is megtagadhatja a fogyasztó által követelt orvoslási módszert, ha az neki a fogyasztási cikk hibátlan állapotban értékével és a hiba jelentőségével összehasonlítva ésszerűtlen (abszolút aránytalan) költségeket okoz?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a fenti irányelv 3. cikkének (2) bekezdését és (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy az eladó a fogyasztási cikk szerződészerű állapotának kicserélés formájában történő helyreállítása során viselni köteles a fogyasztó által a fogyasztási cikk természetének és céljának megfelelően beépített, nem szerződészerű fogyasztási cikknek az eltávolítása során felmerült költségeket?

⁽¹⁾ HL L 171., 1999.7.7., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.

A Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia) által 2009. február 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kirin Amgen kontra Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras

(C-66/09. sz. ügy)

(2009/C 90/27)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Az alapeljárás felei

Felperes: Kirin Amgen, Inc.

Alperes: Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Litvánia esetében az Európai Unióhoz történt csatlakozásának napját kell-e az 1768/92 rendelet⁽¹⁾ – 19. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott – hatálybalépése napjának tekinteni?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a hat hónapos határidő számítása tekintetében milyen kapcsolat áll fenn az 1768/92 rendelet 19. és 7. cikke között, és e rendelkezések közül melyiket kell alkalmazni egy konkrét ügyben?
- 3) Valamely termék Európai Közösségben történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedély feltétel nélkül hatályba lépett-e a Litván Köztársaságban az Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától?
- 4) A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén a termék forgalomba hozatalára vonatkozó engedély *hatálybalépése* az 1768/92 rendelet 3. cikkének b) pontja szempontjából azonosítható-e a forgalomba hozatal *engedélyezésével*?

⁽¹⁾ A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92/EKG tanácsi rendelet (HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 11. kötet, 200. o.)

Az Elsőfokú Bíróságnak (első tanács) a T-362/05. és T-363/05. sz., Nuova Agricast Srl és Cofra srl kontra Bizottság ügyben 2008. december 2-án hozott ítélete ellen a Nuova Agricast Srl és Cofra srl által 2009. február 17-én benyújtott fellebbezés

(C-67/09. P. sz. ügy)

(2009/C 90/28)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbezők: Nuova Agricast Srl és Cofra srl (képviselő: M. A. Calabrese ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság

Elsődleges kérelem

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében is, amelyben megállapítja, hogy a 2000. május 29-i levélben nem volt semmiféle valótlanosság, és ezért érdemben is utasítsa el a Bizottság ellenkérelmét;

— a 2006. március 2-i szervezési intézkedésekben szereplő kérdésekről határozva állapítsa meg, és mondja ki, hogy mivel az első fokú keresetekben leírt magatartásokat tanúsította, a Bizottság súlyosan és nyilvánvalóan megsértette a közösségi jogot, és vagyoni kárt okozott a fellebbezőknek;

— utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy döntsön a 2006. március 2-i szervezési intézkedésekben nem szereplő kérdésekről;

— a költségek vonatkozásában:

i) kötelezze a Bizottságot mindkét fok költségeinek viselésére, vagy

ii) egyelőre ne határozzon a költségekről;

illetve, és abban az esetben ha az ügyet nem tartja érdemben eldönthetőnek:

Másodlagos kérelem

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében is, amelyben megállapítja, hogy a 2000. május 29-i levélben nem volt semmiféle valótlanosság, és ezért érdemben is utasítsa el a Bizottság ellenkérelmét;

— utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;

— egyelőre ne határozzon a költségekről.

Jogalapok és fontosabb érvek

ELSŐ JOGELLENESSÉGI KIFOGÁS: téves jogalkalmazás, mivel a Bizottság engedélyezhetőnek minősített egy olyan rendszert, amely ellentétes a jogbiztonság, a bizalomvédelem elveivel és az ugyanazon támogatási rendszerben részt vevő vállalkozások közötti hátrányos megkülönböztetés tilalmával, aminek következtében megsértésre került az EK 87. cikk és az a közösségi ítélkezési gyakorlat, amely megállapítja, hogy az EK 88. cikkben előírt eljárás soha nem lehet a közösségi jogi szabályok és elvek megkerülésének vagy megsértésének eszköze, és amely rögzíti, hogy a Bizottság nem engedélyezhet olyan rendszereket, amelyek sértik a közösségi jog egyéb szabályait és elveit.

A fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság az 1997. évi határozatnak a megtámadott ítélet 81. pontjában történő értelmezése során az e határozattal engedélyezett egész támogatási rendszer tekintetében olyan értelmezést adott, amely e rendszert összeegyeztethetlenné tette a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával, mindezt azért, mert az így értelmezett rendszer, míg pontos biztosítékokat nyújtott az 1999. évi második felhívás során első ízben kérelmet benyújtó vállalkozásoknak azon tény tekintetében, hogy szükség esetén e vállalkozások is módosíthatják kérelmüket egy következő felhívás során, ugyanakkor e módosítást logikusan lehetetlenné tette, mivel 1999. december 31-ét követően e felhívásra soha nem kerülhetett sor, még akkor sem, ha csak a módosításokra irányult volna. A fellebbezők ebből arra következtetnek, hogy a rendszer – ha így értelmezték – a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvein túl a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is sértette, mivel kizárólag az 1999. évi második felhívásban első ízben részt vevő vállalkozások számára nem tették lehetővé azt, amit ellenben lehetővé tettek az előző felhívásokban részt vevő vállalkozások számára.

MÁSODIK JOGELLENESSÉGI KIFOGÁS: téves jogalkalmazás, mivel nem került ellenőrzésre, hogy az 1997. évi engedélyező határozatnak az Elsőfokú Bíróság által adott értelmezése helyettesíthető-e más, a fent hivatkozott jogelveket tiszteletben tartó értelmezéssel. Ebből következően megsértésre került az az ítélkezési gyakorlat, amelynek értelmében a bíróság köteles ezt megvizsgálni és köteles a helyettesítést végrehajtani.

A fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság az 1997. évi határozatban engedélyezett rendszer általánosságban és elvontan történő értelmezése során nem vizsgálta meg, hogy az 1997. évi engedélyező határozat általa adott értelmezése helyettesíthető-e más, a fent hivatkozott jogelveket tiszteletben tartó értelmezéssel, így tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette azt az ítélkezési gyakorlatot, miszerint amennyiben valamely másodlagos közösségi jogi rendelkezés többféleképpen is értelmezhető, azt kell előnyben részesíteni, amely magát a rendelkezést az EK-Szerződéssel összeegyeztethetővé teszi, azzal az értelmezéssel szemben, amely a rendelkezésnek a Szerződéssel való összeegyeztethetlensége megállapításához vezet.

HARMADIK JOGELLENESÉGI KIFOGÁS: a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet, abban a részében (50. és 51. pont), amelyben kizárja a valótlanság meglétét a 2000. május 29-i levélben, érvénytelen e levél értelmezésének hibája, valamint a tények eltorzítása okán, tehát hatályon kívül kell helyezni, és e tekintetben is érdemben el kell utasítani a Bizottság ellenkérelmét, amely arra irányul, hogy törlésre kerüljön a benyújtott fellebbezések szövegéből a fellebbezők által előterjesztett azon kifogás, hogy a Bizottság tévedett, amikor oly módon fogalmazta meg a 2000. május 29-i levelet, hogy annak alapján úgy lehetett érteni, hogy az olasz hatóságok voltak azok, amelyek a 2000. május 16-i találkozón sem említették a harmadik felhívás kategóriájába tartozó vállalkozások létezését.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-335/07. sz., Volker Mergel és társai kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. december 16-án hozott ítélete ellen Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill és Andreas Herden szabadalmi ügyvivők által 2009. február 23-án benyújtott fellebbezés

(C-80/09 P. sz. ügy)

(2009/C 90/29)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden (képviselő: G. P. Friderichs ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság második tanácsának 2008. december 16-án hozott, a fellebbezőknek telefaxon keresztül 2008. december 18-án kézbesített határozatát (T-335/07-33. sz. ügy);
- a Bíróság helyezze hatályon kívül a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél negyedik fellebbezési tanácsának 2007. június 25-én hozott határozatát (R 0299/2007-4. sz. ügy);
- a Bíróság a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogvita tárgya az a kérdés, hogy a 35., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó „Patentconsult” kifejezés védjegyként oltalomban részesíthető-e. Az Elsőfokú Bíróság azon az állásponton volt, hogy a „Patentconsult” az említett szolgáltatásokat közvetlenül és konkrétan leíró megjelölés.

A fellebbezők fellebbezésüket a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának téves értelmezésére és alkalmazására alapítják.

Első jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy az Elsőfokú Bíróság a szóban forgó védjegyet tévesen minősítette olyan új szóalkotásnak, amely nem mutat észrevehető különbséget a leíró elemek egyszerű összetételéhez képest. Az Elsőfokú Bíróság a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességének hiányát azzal indokolta, hogy a „Patentconsult” védjegy a „patent consulting”-hoz vagy „patent consultancy”-hoz hasonló megjelölések szokásos felépítését követi. Ez a minősítés azonban téves, mivel a „Patentconsult” kifejezés egyáltalán nem a szokásos, vagyis a nyelvtanilag helyes felépítést követi, hanem – éppen azért, hogy egy feltűnő, új szóalkotást hozzon létre – attól eltér, és megkülönböztethető a „patent” és „consult” elemek pusztá összetételétől.

A második jogalapjukkal a fellebbezők azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette a „Patentconsult” védjegyet úgy, hogy az kizárólag leíró jellegű. Az Elsőfokú Bíróság abból indult ki, hogy a leíró jelleg szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az érintett szolgáltatásokra más kifejezések is használhatók. A fellebbezők azonban abból indulnak ki, hogy éppen a „Patentconsult”-tól eltérő másik kifejezést kell használni, hogy a rendelkezésre állás követelményét érvényesíteni lehessen. A nyelvtanilag hibás „Patentconsult” kifejezés semmiképp sem alkalmas erre.

A harmadik jogalapjukkal a fellebbezők végül azt kifogásolják, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen tekintette az OHIM-nak a „Netmeeting” védjeggyel kapcsolatban hozott korábbi határozatát és a Bíróság által a C-383/99 P. sz. ügyben a „Baby-dry” védjeggyel kapcsolatban hozott határozatát irrelevánsnak. Ezen utóbb említett határozat szerint az érintett közönség által a mindennapi nyelvben használt kifejezésmódtól való észlehető eltérés elegendő a megkívánt megkülönböztető képesség megállapításához. Ezen ítélkezési gyakorlatot figyelembe kell venni a közösségi bíróságok határozatai folytonosságának és megbízhatóságának a biztosítása érdekében.

A Regeringsrätten (Svédország) által 2009. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Skatteverket

(C-84/09. sz. ügy)

(2009/C 90/30)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Regeringsrätten

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Skatteverket